UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Appellatio vniuersitatis Parisiensis

Université <Paris>

[Leipzig], [1519]

VD16 P 755

urn:nbn:de:hbz:466:1-32725

Visual Library

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

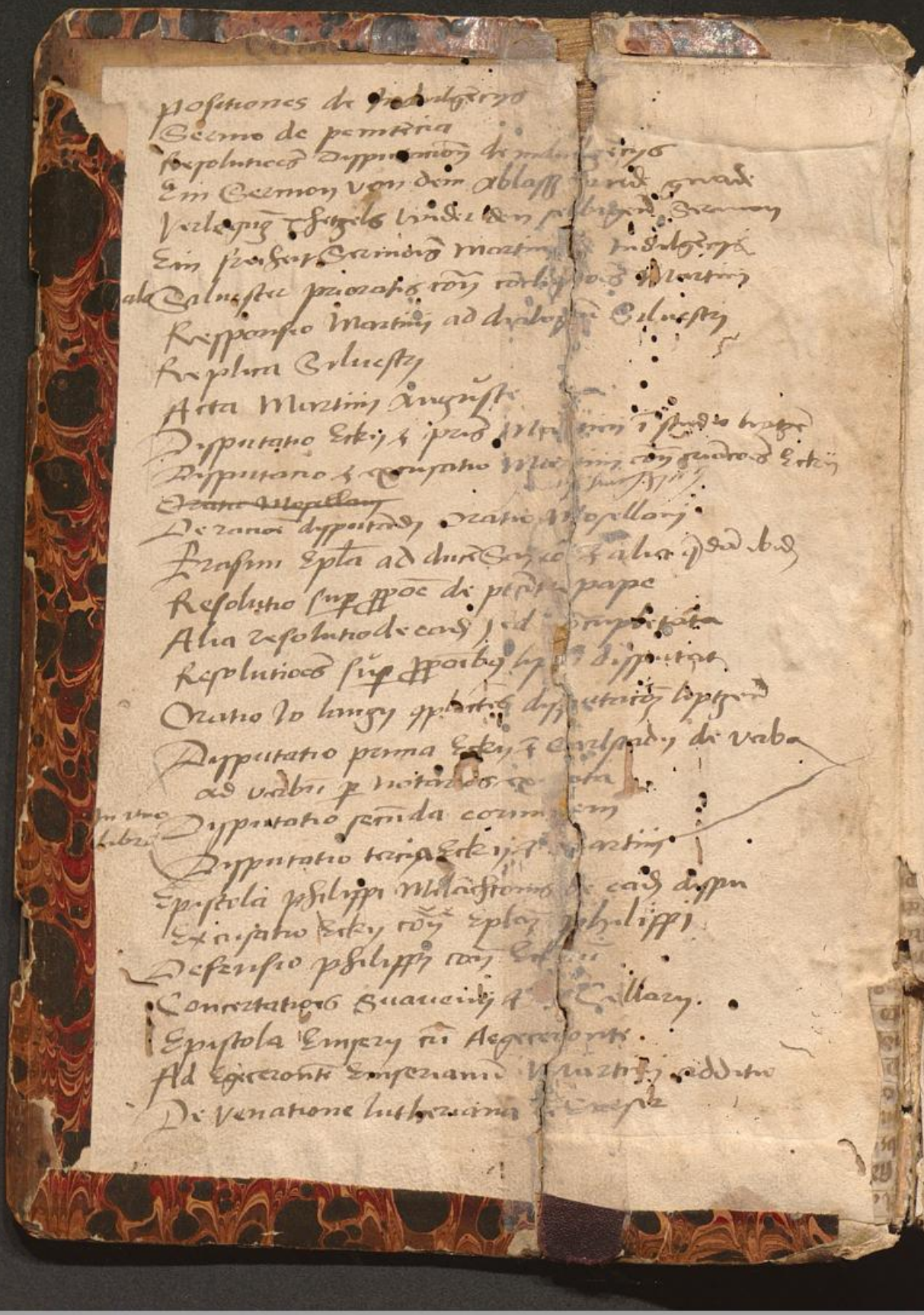

Solutiones doctorum Wittenbergensium
Alie conclusiones Vlrich Wittenbergensis &
Necnon Lipsiensis & alia quedam
Contra malignum Jo. Eckij iudicium
Ad Jo. Eckium epistola Martini super expurgatione Ecciana
Appellatio Martini Lutheri
Appellatio Parisiensis

Liber primus opusculorum Martini Luther

Th. 6116

ERZBISCHÖFL.
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

Vgl. Harrassowitz Lpz. Katalog 328.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Appellatio uniuersitatis Parisiensis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

APPELLATIO VNIVERSITATIS PARISIENSIS.

VNIVERSIS pręsentes literas inſpecturis Rector & vniuerſitas magiſtrorũ doctorũ & ſcolariũ Pariſius ſtudeñ. Salutẽ in dño. Notũ facimus, q̃ nos apd̃ ſanctũ Bernhardũ Pariſius ſuper infraſcriptis & alijs noſtris negotijs agẽdis p̃ iuramentũ, cõuocati et cõgregati, modo & forma cõtentis in q̃dã codice papireo, cuius tenor inferius deſcribit̃ & inſeritur prouocauimus & appellauimus prouocamus & appellamus. Cui⁹ quidẽ codicis papirei tenor ſequitur, & eſt talis Præmiſſis expreſſe proteſtificationibus, q̃ contra vnam ſanctam catholicam, & Apoſtolicam eccleſiam, quam totius orbis eſſe magiſtrã, & obtinere principatũ credimus, ſanctęq̃ ſedis Apoſtolicę auctoritatẽ, ac ſanctiſſimi dñi noſtri Papæ bene conſulti poteſtatem nihil dicere intendimus, ſi quid ex lubrico linguę forſan male dictum ſit parati emendare. Sed q̃m is qui vices dei gerit in terris, quẽ Papam dicimus, quãuis a deo poteſtatẽ immediate habeat, p̃ hanc poteſtatem non impeccabilis efficit̃, nec poteſtatẽ peccãdi accepit Ita vt ſiq̃d qd̃ iniuſtũ eſt faciendũ eſſe pręceperit pacienter ſuſtinere debeat ſi non fiat quod ei praua fuerit inſinuatione ſuggeſtũ, eiq̃ parendũ nõ ſit, ſi quid contra diuina præcepta ſtatuẽn. S. dec. euerit. Immo ei reſiſti iure põt, q̃ ſi illi potentũ auxilio falſa forſam ſuggeſtione, vl̃ min⁹ ſano conſilio deceptorũ adiuto reſiſti nõ põt, ſublataq̃ ſunt reſiſtendi remedia, vnũ tũ iure naturali proditũ eſt, q̃ nullus princeps tollere põt appellatiõis remediũ, cũ ſit quędã defenſio, quę iure diuino, naturali, & hũano cuiq̃ cõpetit, quę nõ põt auferri a principe, vt in Cle. paſtoralis, de ſen. & reiudi. & no. ſplendor ille Canoniſtarum Inno. in. c. quę in eccleſiarum. De cõſtitutio. Ad huiuſmodi ergo appellationis remediũ quo oppreſſi releuãt cõfugiẽtes. Nos rector & vniuerſitas ſtudij Pariſienſis, Illuſtriſſimi ac Chriſtianiſſimi Principis nr̃i Fancorũ Regis filia primogenita antiqua ſtudiorũ parens, vice ac nomĩe nr̃is ſingulorũq̃ Doctorũ, Magiſtrorũ, ac ſcolariũ Pariſien. ſtudeñ, animoq̃ & intentione prouocandi & appellandi, A perſonis, & grauaminibus infraſcriptis dicimus, & proponimus, noſq̃ loco & tempore oportunis, & cõgruis probaturos Offerimus quę ſequũt

Imprimis q̄ cū priſcis illis tꝑibus hęreſes multę pullularent plurimiq; errores inſurgerent, & Chriſtifideliū diſſidię orirent̄, eccleſiaſticiq; ſtatus deformatio conſpicerer̄. Fuerūt ſacra generalia concilia proinde ſtatuta, in quib⁹ hęreſes extirparent̄, mores reformarent̄, Chriſticolarū diſſidentiū adinuicē recōciliationes fierēt prout ſacrorū gn̄aliū cōciliorū incūbit officio. Et pręcipue ante oīa ſacra Cōſtantien̄. & Baſilien̄ cōcilia, quę ſucceſſiue ac legitime in ſpū ſctō cōgregata vniuerſalē Eccliam repręſentantia q̄plurima circa pręmiſſa ſtatuerūt, maxie circa ſtat⁹ eccleſiaſtici, tam in capite, q̄ in membris reformationē, q̄ illis dieb⁹ pręcipue indigere reformatione videbant̄, cū deformitates in eccleſia dei excreſcere, et mores corruptos eandē eccleſiam inficere ꝯſpicerent, vt repreſſis deformitatū ſcelerūq; regnantiū enormitatib⁹ pernicioſis, quę ꝑ Chriſtianitatē (ſpretis antiquorū Patrū decretis, & inſtitutitio, ſalutaribus) multas clades, multaq; diſcrimina inieciſſe videbant̄, diuin⁹ honor refloreret in terris, lumē Catholicę veritatis Chriſto vera luce auxiliante effulgeret, & eccleſiaſticę libertatis cōuerſatio ſubſiſteret, populuſq; Chriſtian⁹ ſalubriter regerer̄, & ad ſalutem perducerer̄ æternā Et inter cętera perpendit ipſū ſacrū Baſilienſe cōciliū qualiter ꝑ ſctōs pr̄es antiquos, ſacri Canones ſalubriaq; decreta ꝓ fœlici regimine iā dicti ſtatus eccleſiaſtici, tā ſuper electionib⁹, modiſq; miniſtros eccleſię aſſumendi & inſtituendi conditi fuerūt, qui q̄ diu fuerūt obſeruati, eccleſia dei fructus honoris & honeſtatis fœlici vbertate produxit, diſciplinę eccleſiaſticę vigor perſtitit religio, pietas, charitas, vbertim floruerūt, hoīeſq; in quietudine ani cōſtituti, deū auctorē pacis deuotiſſime coluerunt Sed poſtq̄ damnatę ambitiōis improbitas, et deteſtandę cupiditatis inſaciabilitas humanitatis iura violando, ipſa ſanctorū patrū decreta paulatim cœpit deſerere, atq; cōtinere, & in vicia ruere, ſubſecutę ſunt deformatiōes ſtatus eccleſiaſtici, atq; decolorationes & vſurpationes pręſertim per prælaturarum dignitatumq;, & aliorum beneficiorū reſeruationes, & gratiarū ad vacatura beneficia expectatiuarū a iure exorbitan̄. multiplicationes & īnumerabiles cōceſſiones, et alia grauiſſima & importabilia onera, quibus eccłię, eccleſiaſticęq; pſonę grauiter afflictę, & fere ad extremā euacuationē & deſtructionē illis dieb⁹ ruere cōſpiciebant̄. Cū beneficiorū eccleſiaſticorū patrimonia & bona īdigni occupabant, &

sæpe dignitates, ac beneficia notabilia & oppulentiora personis conferebant̃ incognitis, et indignis, quæ in eisdẽ beneficijs minime residebãt, et animarũ cura, quę est ars artiũ, neglecta, velut mercenarij solũ temporale lucrũ quęrebant, sicq; cult⁹ minuebatur diuinus, animarũ cura negligebatur, ecclesiastica iura periebant, ruebãt ędificia, quę magnificentia extruxerat decessoꝝ. Et clerici literarũ scientijs & virtutib⁹ effulgentes, qui ad Christianę plebis edificationẽ salutarẽ vacare possent, quorũ perlucida & salutaria documenta prædictã illustrarent ecclesiã, decorarẽt virtutibus, & moribus informarent, per quos q̃si per luminosas ardentesq; lucernas sup candelabrũ in domo dn̄i positas (erroꝝ tenebris profugatis) toti⁹ corpus ecclesiæ, tanq̃; sydus irradiaret matutinũ, eorũq; fœcũda facundia cœlestis irrigui gratia influente scripturarũ enigmata reserarent obscura dilucidarent, dubiaq; declararent, profundisq; ac decoris illorũ sermonibus ampla ipsius ecclesiæ fabrica velut gemmis vernantibus rutilaret, et verborum elegantia singulari gloriosius sublimata choruscaret, qui etiam regnorũ, & rerũ publicarũ consilijs forent oportuni propter spem congruę promotionis eis ablatã diuinarum, & humanarũ scientiarum studia deserebant, visu per reseruationũ & expectatiuarũ occasiõe captãdę mortis alienę votis ingerebatur, lites suscitabant̃, contentiones & rixę inter Christi ministros oriebant̃, ambitio pluralitatis beneficiorũ execrabile fouebat̃, pauperes clerici varijs & innumeris personarũ & rerũ discriminibus subijciebant̃, beneficia quoq; ecclesiastica, per litiũ inuolutiones, & multiplicationes sæpius iniuste occupabant̃, & sine diuinis officijs sępius remanebant, materia iniustis vexationib⁹ parabat̃, Abusus pestiferi, horrrenda & detestanda specie labis symoniacę respersi cõmittebant̃, iuuenib⁹ bonę indolis, qui in studiosis & virtuosis actibus intendere deberent euagandi materia præbebat̃ et breuiter status ecclesię confundebat̃, plurimaq; aduersus diuina, & humana iura in animarũ perniciẽ, ac ecclesię, & regnorũ, atq; ꝓuĩciarũ pręcipue Regni Francię & Delphinat⁹ Vienneñ. oppssionẽ, & destructionẽ ꝑpetrabant̃, quorũ, q̃rũq; thesauri in extraneas regiões asportabant̃, vt eo exhausto sacerdotioq; depresso regna ipsa, & subditi debiliores in aduersis redderent̃, beneficiaq; iam non gratis iuxta Euagelicam doctrinam Christiq; præceptũ dicens, Gratis accepistis, gratis date & con-

tra cõciliũ Laternense &.c. vnicũ, ecclesiastica beneficia, cũ sũma ambitione & auaritia, auriq; & argenti exactione conferebant. His igit̃ tam detestabilib⁹ incõmodis diuiq; procul dubio displicẽ tibus voluntati, salubberrime prouidere cupiens concilium Basi lienſe memoratum. Contra hæc saluberrima constituit, & edidit statuta, & decreta, volens, & ordinans vt tales ecclesiæ prẽficerẽ tur Pastores, q tanq; colũnę & bases ipsam ecclesiam doctrina, & meritis firmiter sustentarent, non quidẽ per reseruationes ge nerales ecclesiarũ huiusmodi, sed per electiones, & confirmatio nes Canonicas iuxta iuris cõmunis dispositionem ecclesijs ipsis metropolitanis, cathedralib⁹, monasterijs, collegiatis ecclesijs, & dignitatib⁹ electionis vacantibus debite prouideret. Reseruatio nes generales huiusmodi reprobãdo, cęteris dũtaxat exceptis cer tã salutarẽq; formã antiqs formis a iure introductis adijciendo. Et insuper vt per singulas ecclesias ministri instituerent idonei, qui scientijs & virtutib⁹ effulgerent ad Christi gloriam, & popu li Christiani salutarẽ ędificationẽ, reprobãdo multitudinẽ gratia rũ expectatiuarũ, quę dignorũ ministrorũ institutiõi, & promo tioni obuiabat, ac reseruationes quascunq; beneficiorũ, siue per Papã, siue p legatos reprobãs, ac nullas, et iualidas declarã. Voluit insuper, & statuit vt per prelatos & eos ad quos beneficiorũ col latio et dispositio, spectare dignoscit̃, virt studiosis, cęteriscq; qua litatibus specificatis prędictis qui per vniuersitates generaliũ stu diorũ eiusdem prelatis, & Patronis nominarẽt Canonice pro uideret, certis monificationibus, e decreto irritañ, adiectis. Præ terea vt fraterna charitas in clero, & populo vigeret, & nequis proximũ suũ ĩ debitis vexationibus opprimeret, sed iusticia or dine debito cuilibet ministrarẽt, ad obuiandũ infinitis abusibus, & varijs incõmodis, quæ inoleuerẽt, statuit vt p salute, et quie te subditorũ. Iusticia in partibus cũ honestate & facilitate minis trarẽt, ne studeñ. & alij subditi extra regna, & prouincias suas ad curiã Romanã traherenẽ, & citarenẽ, ne etiã per hoc huiusmodi regnorũ, & prouinciarũ facultates exhaurirenẽ. Damnauit insu per hniusmodi sacrũ concilĩũ abusum illum iam damnatum de annatis soluen̄, salutifere prohibens illarũ exactionẽ, et solutionẽ Multaq; alia sancta, & salubria statuit idem concilium ad diuini cultus augmentũ ac salutẽ ac quietẽ subditorũ quę omnibus in notescunt. Quæ quidẽ statuta serenissimus ille Princeps diuini

nominis & ecclesiastici honoris exaltator deuotissimus & conseruator excellens Karolus septimus Francorū Rex in suo celebri concilio ecclesię Gallicane Bituri celebrato recensęri fecit, et ea sic salutifera, et suo regno ac Delphinatui vtilissima saluti & quieti subditorum consuleñ inconcusse seruari precepit, et per Regnū et Delphinatū promulgari fecit, prout conseruata & obseruata fuerunt ac eorum obseruantia cultus perseuerauit diuinus, salus aduenit subditorum, omniaq; in eisdē Regno & Delphinatu prospere successerūt. Sed Romani ꝑ prijs cupiditatib⁹, & cōmoditatibus inhiantes attendentes his medijs aurū & argentū, sicut antea, ex dictis Regno & Delphinatu ad se ꝑ suo voto nō deferri, huiusmodi statutis inuidētes ea per Romanos Pontifices abrogari facere studuerunt, quod auxliante domino hactenus ꝓhibitū extitit donec aduenit dñs Leo Papa decim⁹, qui Romanis plus debito fauens, in quodā cœtu in Romana ciuitate, quę contra nos est, nescimus qualis, non tñ in spū dñi cōgregato, cū quo nihil contra legem diuinā & sacra Concilia statui, decerni, aut ordinari potest. Opera enī quæ ego facio ipsa testimoniū perhibent de me, præmissa tam salutifera statuta abrogañ. esse nescimus quo fretus consilio cōsuit contra fidem Catholicam, & auctoritatem sacrorū generaliū conciliorū veniendo, sacrū Basilienſe concilium damnauit. In quo inter cætera iudicatū est gloriosā virginē Mariā sine peccato originali fuisse cōceptam, nec de illo habet ecclesia aliam decisionē, quędā alia statuta ꝑ libito voluntatis, cū venia dictū sit, condendo, in perniciem Regni & Delphinatus prædictorum, & subditorū illustrissimi Principis nostri Franciæ Regis detrimentū. Per hoc enī Canonicas electiones, quibus sancte et salubriter ecclesijs metropolitanis, Cathedralibus, monasterijs, et alijs collegiatis ecclesijs eorūdem Regni & Delphinatus prouidebat, destruxit, Huiusmodi ecclesiarū prouisiones cū vacauerint sibi reseruando, collocationesq; & interpretationes beneficiorū nō expresso vero valere irritas esse declarauit, subditorūq; Regni in prima instantia ꝑ Cardinales & curiales sedis Apostolicę passim vocari, et nominationes vniuersitatū in parte reprobauit et damnauit, ita vt amodo si talia statuta tolerarent, non hi quibus virtutū meritą, et literarū scientia, sed quibus pecuniarū acerue, et potentū fauores suffragabunt ad ipsarū ecclesiarū nō dicimus regimen, sed prochdo-

lor perniciem et ruinã assument, cũ huiusmodi personarũ mores ac vicia nõ pscrutabũt, & indigni sępius ad regimẽ assument animarũ cõtra sacri gñalis cõcilij salutiferũ statutũ, recte iudicãs nihil esse qd ecclesię dei magis officiat, q̃ q indigni assumant p̃lati ad regimẽ aiarũ, & ꝓpterea statuẽs, vt is ad quẽ ptinet electionis cõfirmatio ꝓcessum electionis et electi personã diligenter examinet, anteq̃ eidẽ electio, mun⁹ ꝓfirmatiõis impẽdat, pœnã cõtra facien. imponens Per hæc etiã & alia quę idẽ dñs Leo statuen. decreuit, viris studiosis & literarum scientia pollentibus spem promotionis ademit. Et aptissimũ modũ, facultates, et substantiã totius Regni et Delphinatus exhaurien. inuenit, quo etiam huiusmodi Regni et Delphinatus subditi improbis machinationibus ad Curiam Romanã euocentur. Et in debitis vexationibus fatigent, huiusmodiq̃ sic nouis æditis statutis iam dictus dñs Leo Papa serenissimũ Principem nostrũ Franciscũ Regem modernũ in partib⁹ Italicis agentẽ in maximo strepitu armorũ consensum pręberę quorũdam suasu coegit. Et ne promissionis infractor idem princeps illustris videt iam dicti dñi Papę monitis obtemperans, hæc quæ dicta sunt de nouo edita statuta quæ concordata vocant ruinã ecclesie, totiusq̃ Regni inde imminentẽ non attendens nobis, dictaq̃ vniuersitate, & alijs quorũ intererat nõ vocatis nec auditis publicãda esse imperauit, nõ dijudicans q̃ ei dictoq̃ Regno & Delphinatui & subditis pernitiosa esse viderentur. Ex quibus NOS RECTOR ET VNIVERSITAS grauatos lęsosq̃ et oppressos esse sentien. cũ per ea ad superius enarrata incõmoda sensim deuenire posse prospiciamus. Idcirco a dño nro Papa non recte consulto, iam dictiq̃ sacri Basilien. concilij ac subsecute & ei adheren. pragmatice sanctionis statutorũ abrogatione, nouorũ statutorũ editione, cõsensus p̃stationc, ac attẽtata illorũ quadam publicatiõe, & oĩbus inde secutis & secuturis tã ꝓ nobis, quã oĩbus & singulis suppositis ipsius vniuersitatis, & nobis ac illi adhęrẽtibus, & adhęrere volentibus Ad futurũ conciliũ legitime, ac in loco tuto. Et quẽ libere, & cũ securitate nos eadẽ vniuersitas vel a nobis, et ab ea deputãdi adire poterimus. Et ad illũ vel illos, ad quẽ seu q̃s de iure, priuilegio, ꝓsuetudine, vel alias nobis ꝓuocare licet & appellare, prouocauimus & appellauimus, prout in his scriptis prouocamus & appellamus. Instanter, instantius, & instantissi-

me proteſtañ. hanc appellationẽ proſequi per viã nullitatis, abuſus, iniquitatis, vel iniuſticię. Et alias prout melius poterimus, optione nobis ꝛeſeruata. Aſtantes inteſtimoniũ inuocañ. addendi, diminuendi, mutandi, corrigẽdi & in melius reformãdi, omniumq; alio iuris beneficio, nobis ac noſtris adhærentib⁹, & adhęrere volentibus ſemper ſaluo, Datũ & actũ Pariſijs in noſtra congregatione generali apud ſanctũ Bernhardũ ſolenniter celebrata. Anno dñi milleſſimo quingenteſimo decimo ſeptimo die viceſima ſeptĩa menſis Marci ante paſcha. Poſtmodũ vero prędinſerta appellatione ſic interiecta die prima menſis Aprilis vi. venerabilis magiſter Arnulphus Monnart in artibus magiſter & in iure ciuili liceñ. noſter procurator generalis & ad hoc ſpecialiter conſtitut⁹ corã venerabili & circũſpecto viro magiſtro Guillermo Hue vtriuſq; iuris liceñ. inſignis eccłie Pariſiẽſis Decano tãquã corã perſona autentica, & in dignitate cõſtituta perſonaliter cõparens. Tũ illũ ſeu illos, ad quẽ ſeu ad quos appellamus adire non poſſum⁹ huiuſmodi appellationẽ, & cõtenta in ea noĩe nr̃o & pro nobis intimauit, inſinuauit, & notificauit Apoſtoloſq; cũ inſtãtia debita ſibi dari petijt & requiſiuit, Qui quidẽ dñs Decanus cũ reuerẽtia & honore debitis eidẽ appellationi reuerenter detulit & Aplos reuerẽtiales & tales qũales de iure & ꝓſuetudine vel priuilegio dare poterat & debebat, dedit & cõceſſit. Acta fuerũt hæc vltimo dicta & facta ī eccłeſia Pariſieñ. Anno & die prędictis. Præſentibus ibidẽ venerabili & ſcientifico viro Magiſtro Petro de valle ī Teologia doctore Canonico dictę eccłeſie Pariſieñr & Magiſtro Arturo Alonf in artib⁹ magiſtro teſtibus ad præmiſſa vocatis & rogatis. Sic ſignũ le. Raux et hubert et ſigillata in duplici cauda & cera rubea magno ſigillo dictę vniuerſitatis.

Lappellation de Luniuerſite de Paris ponr les Rectenr Docteurs Maiſtres Regens Eſtoliers & ſuppoſtz dicelle et leurs adherens des greiefz et cauſ es cy deſſus declarez.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN